Slujba icoanei Maicii Domnului Portăriţa (НВЕРСКАН)

SLUJBA ICOANEI
MAICII DOMNULUI PORTĂRIȚA
(ИВЕРСКАЯ)

12/25 feb.; 13/26 oct.;
Marţi în Săptămîna Luminată

(12/25 feb.; 13/26 oct.; Marţi în Săptămâna luminată)

Tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului
Nicodim
episcop de Edineţ şi Briceni

La Vecernie

După obişnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 8, glasul al 5-lea:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Împodobeşte, Athonule, bucură-te, şi te veseleşte, locaşul Iverului, că iată vine pe mare icoana Maicii lui Dumnezeu cea minunată, de îngeri înconjurată, care străluceşte cu lumină neapusă, gonind întunericul scârbelor şi al grijilor şi pe toţi luminând cu razele milei sale.

Către tine cad, Doamnă, cetele călugărilor şi adunările pustnicilor, şi, cu dragoste privind la icoana ta cea sfântă, strigă ţie: "Vino la noi, Maică bună; îndură-te spre cei ce te cinstesc pe tine şi ne dăruieşte nouă chipul tău cel sfânt întru arvună de milă şi mântuire!"

O, prea slăvită minune! Precum lui Moise în Sinai s-a arătat oarecând rugul, cu foc arzând şi rămânând nears; aşa şi chipul prea nevinovatei Născătoarei de Dumnezeu cu foc se îmbracă şi rămâne nears, luminându-ne şi pe noi, cei ce suntem întru întuneric, şi păzindu-ne nevătămaţi în cuptorul ispitelor şi al necazurilor.

Vino, Gavriile, pogoară-te în mare cu picioarele neudate şi primeşte în braţele tale icoana Maicii lui Dumnezeu, spre bucuria Athonului, întru îngrădirea locaşului Iverului şi spre mângâierea tuturor credincioşilor.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ajutătoarea cea puternică, acum locaşul Iverului întru tine se laudă şi se veseleşte, avându-te pe tine apărătoare neruşinată şi zid nesurpat, temelie neclintită, păzitoare neadormită: nu înceta, Doamnă, cu rugăciunile tale, totdeauna a izbăvi locaşul tău şi pe toţi oamenii de toate ispitele.

Dăruieşte mângâiere robilor tăi, curată, celor ce sunt cuprinşi de ispite şi înalţă cornul credincioşilor, de Dumnezeu Născătoare; mântuieşte, cu rugăciunile tale, locaşul acesta şi oraşele cele pravoslavnice, întăreşte asupra vrăjmaşilor pe poporul cel ce te slăveşte şi apără pe toţi credincioşii, cei ce te laudă pe tine.

Prea curată icoana ta, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, este doctorie duhovnicească pentru toată lumea, către aceasta dar alergăm, închinându-ne ţie, o cinstim

şi o sărutăm pe ea, luând prin ea darul tămăduirilor de neputinţele sufleteşti, şi de patimile trupeşti, cu rugăciunile tale, ne slobozim.

Ca şi cu o porfiră împărătească şi cu vison, cu icoana ta şi a Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, locaşul Iverului luminându-se, se împodobeşte cu minunile, şi cu arătarea sa, astăzi cheamă pe toţi să prăznuiască, strălucind cu darul Sfântului Duh mai presus decât lumina soarelui, vărsând spre cei bolnavi şi neputincioşi izvorul vindecării, şi tuturor dăruind mare milă.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea

O, Maică prea bună, Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară! Nu ne lepăda pe noi, smeriţii robii tăi, cei ce aducem nevrednice rugăciuni înaintea prea curatei icoanei tale. Ceea ce eşti mai cinstită decât toată făptura şi mai slăvită decât toate cele pământeşti, caută spre noi, cei ce întru smerenie, cu lacrimi, aducem aceste rugăciuni şi toată nădejdea spre tine o punem. Izbăveşte de toate nevoile şi năpastele pe cei ce se închină ţie cu credinţă.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei

Paremiile

De la Facere, citire:

(XXVIII, 10-17)

Iar Iacov, ieşind din Beer-Şeba, s-a dus la Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfinţise soarele. Şi, luând una din pietrele locului aceluia şi punându-şi-o căpătâi, s-a culcat în locul acela. Şi a visat că era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul, iar îngerii lui Dumnezeul se suiau şi se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării şi i-a zis: „Eu sunt Domnul Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău şi Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ţi-l voi da ţie şi urmaşilor tăi. Urmaşii tăi vor fi mulţi ca pulberea pământului şi tu te vei întinde la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi la miazăzi, şi se vor binecuvânta întru tine şi întru urmaşii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine şi te voi păzi în orice cale vei merge, te voi întoarce în pământul acesta, şi

nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ţi-am spus”. Iar când s-a deşteptat din somnul său, Iacov a zis: „Domnul este cu adevărat în locul acesta şi eu n-am ştiut!” Şi, spăimântându-se Iacov, a zis: „Cât de înfricoşător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului!”

De la Ieşire citire

(III, 1-5)

Moise păştea oile lui Ietro, socrul său, preotul din Madiam. Şi au adus oile sub pustie, şi au intrat în muntele lui Dumnezeu, Horiv. Şi s-a arătat lui îngerul Domnului în pară de foc din rug, şi a văzut, că rugul arde cu foc, şi rugul nu se mistuia. Şi a zis Moise: “Mergând mai aproape, voi vedea această vedere mare, ce este că rugul nu se mistuieşte.” Iar dacă a văzut Domnul că se apropie să vadă, l-a strigat pe el Domnul din rug zicând: “Moise, Moise!” Iar el a zis: “Ce este, Doamne?” şi Domnul a zis: “Nu te apropia aici, dezleagă încălţămintea din picioarele tale, că locul în care stai tu, pământ sfânt este.”

De la Ieşire citire

(XIII, 18-22)

Şi a abătut Dumnezeu pe norod de la calea cea din pustie, către Marea Roşie. Iar fiii lui Israil, al cincilea neam, au ieşit din pământul Egiptului. Şi a luat Moise oasele lui Iosif cu sine; căci cu jurământ a jurat Iosif pe fiii lui Israil, zicând: “Cu cercetare va cerceta pe voi Domnul, ci să luaţi împreună cu voi oasele mele de aici”. Şi, purcezând fiii lui Israil din Socrod, au tăbărât în Odom, lingă pustie. Şi Dumnezeu îi povăţuia pe ei ziua cu stâlp de nor, arătându-le lor calea, iar noaptea - cu stâlp de foc, ca să le lumineze lor. Şi n-a lipsit stâlpul de nor ziua şi stâlpul de foc noaptea, înainte a tot norodul.

La Litie

Stihira hramului şi **stihirile** Născătoarei, glasul al 8-lea:

Veniţi, iubitorilor de praznice şi adunarea pustnicilor, cu credinţă adunându-ne, să aducem cântări de laude Fecioarei Maria. Că astăzi a sosit luminată prăznuire a arătării cinstitei icoanei ei, Iversca, înaintea căreia, stând cu frică şi cu dragoste, să cântăm Născătoarei de Dumnezeu: “Bucură-te, bucuria tuturor cea nespusă; bucură-te, ceea ce ne luminezi pe noi cu chipul tău cel sfânt; bucură-te, lauda tuturor şi întărire; bucură-te, mântuirea sufletelor noastre.”

Ce te vom numi pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară? Oare stâlp de foc, care ne povăţuieşte la veşnica moştenire? Oare zid tare? Că tu aperi pe neamul pra-

voslavnicilor. Ori păzitoare neadormită? Că păzeşti şi mântuieşti locaşul acesta. Asemenea şi noi, fiind izbăviţi de necazurile ce vin asupra noastră, să strigăm Stăpânei: “Bucură-te, pricina bunătăţilor, nădejdea creştinilor cea tare”.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 5-lea

Se bucură Athonul, dănţuieşte locaşul Iverului, prăznuieşte şi toată ţara noastră, că Maica lui Dumnezeu cu milostivire ne-a cercetat pe noi cu icoana sa cea făcătoare de minuni, prin care ne dăruieşte ajutor întru necazuri, mângâiere întru scârbe, vindecare de boli, izbăvire din nevoi şi tuturor le dă mare milă.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Astăzi lăudăm slăvita arătarea icoanei tale, Născătoare de Dumnezeu cea fără prihană, şi prăznuim apărarea noastră de la tine. Că fiind Maica vieţii, rogi pe Hristos Dumnezeul nostru pentru noi, cei ce am pus nădejde tare spre tine, povăţuitoarea cea nemincinoasă a mântuirii noastre.

Stih: Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Să lepădăm, credincioşilor, întristarea, că iată, ca al doilea rug arzând, icoana Născătoarei de Dumnezeu, ce se priveşte de călugării Athonului, s-a arătat spre curăţire păcătoşilor.

Stih: Ascultă, fiică şi vezi, şi pleacă urechea ta.

Dând semn, că întru călătoria vieţii, tu nouă ne eşti povăţuitoare, te arăţi, Maica lui Dumnezeu, în stâlp de foc, ca pe noi, cei rătăciţi, să ne duci pe calea către locaşurile cele veşnice.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 5-lea

Veniţi, călugării toţi şi cei din lume, să proslăvim pe prea curata Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, că pentru sfânta icoană astăzi sunt în mare căile ei şi cărările ei în ape multe, că de la Niceea în stâlp de foc apa mării o trece către Athon şi, cu

venirea sa, dar credincioşilor dăruieşte. Deci noi, luminaţi fiind cu razele darului, pe mijlocirea mântuirii noastre o fericim.

La binecuvântarea pâinilor

Troparul, glasul 1-îi: Obrăznicia celor ce urăsc chipul Domnului şi stăpânirea necredincioşilor celor fără de Dumnezeu, venit-au în Niceea, şi fără omenie, cei trimişi muncesc pe văduva care, cu bună credinţă, cinstea icoana Maicii lui Dumnezeu, iar aceea, în felul său, noaptea a slobozit icoana în mare, strigând: "Slavă ţie, Curată, că marea cea netrecută dă ţie spatele sale; slavă, călătoriei tale celei drepte, ceea ce eşti una nestricată!" (de două ori)

Apoi aceasta: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre (o dată)

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul...

Troparul praznicului, glasul 1-îi: Obrăznicia celor ce urăsc chipul Domnului şi stăpânirea necredincioşilor celor fără de Dumnezeu, venit-au în Niceea, şi fără omenie, cei trimişi muncesc pe văduva care, cu bună credinţă, cinstea icoana Maicii lui Dumnezeu, iar aceea, în felul său, noaptea a slobozit icoana în mare, strigând: "Slavă ţie, Curată, că marea cea netrecută dă ţie spatele sale; slavă, călătoriei tale celei drepte, ceea ce eşti una nestricată!" (de două ori)

Slavă..., Şi acum...,

Alt **tropar**, acelaşi glas: De la sfântă icoana ta, o, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, îndestul se dau vindecări şi tămăduiri, celor ce cu credinţă şi cu dragoste aleargă către dânsa. Aşa, ceea ce eşti bună, cercetează şi neputinţa mea, şi miluieşte sufletul meu, şi trupul îmi vindecă, cu darul tău, prea curată. (o dată)

După catisma întâi, se cântă **sedealna**, glasul 1-îi:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Arătarea chipului feţei tale cel prea strălucit, bucurie aduce tuturor credincioşilor şi locaşului Iverului dăruieşte apărătoare neadormită şi izbăvire din nevoi. Pentru aceea, cântăm ţie, Preacurată, acopere-ne pe noi pururea cu acoperământul tău.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea

Aceasta este ziua Domnului, bucuraţi-vă, noroade, că iată nor de lumină purtător minunat în văzduh se întinde şi în stâlp de foc, înaintea Athonului se arată, una şi pe Unul Hristos ţinând pe mâinile sale de Maică, pe Ziditorul lumii, spre mântuirea sufletelor noastre.

După a doua catismă, **sedealna**, glasul al 3-lea:

Astăzi, luminat se veselesc locuitorii Athonului, săvârşesc mulţime de cântări, cinstesc cu dragoste pe cea nevinovată, se împodobesc cu mărimea darului, pe care l-au primit cu venirea icoanei prunce celei fără prihănă, care luminează cu razele cunoştinţei de Dumnezeu, pe cei ce, cu bună credinţă, o laudă pe ea.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 5-lea

Minune prea slăvită se vede astăzi, cum pe ape se arată icoana cea purtătoare de foc a dumnezeieştii prunce şi raze minunate sloboade, şi petrecerea pustnicilor cu minune mântuieşte. Pentru aceasta, cu mulţumită, strigăm: "Bucură-te, cea plină de dar!"

Se cântă **polieleul**: „Cuvânt bun".

Polieleul : **https://www.youtube.com/watch?v=yHxJFCk0WWo**

Apoi aceste **mărimuri:**

Mărimu-te pe tine, Preasfântă Fecioară, de Dumnezeu aleasă Pruncă şi cinstim icoana ta cea sfântă, prin care verşi tămăduiri tuturor celor ce cu credinţă aleargă la tine.

Cu aceste **stihuri**:
1. Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţile lui.
2. Lucruri minunate s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
3. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

4. Sfinţit-a locaşul Său, Cel Preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui, de aceea nu se va clinti.
5. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.
6. Binecuvântat este Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

Iar după sfârşitul stihurilor, se cântă:

Slavă..., glasul 1-îi

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule. (de 3 ori)

După polieleu, **sedealna**, glasul al 8-lea: Cine va spune mărirea ta, Născătoare de Dumnezeu, căci cu arătarea icoanei tale, ai adus la mirare pe toţi cei drept credincioşi, tămăduind multe neputinţe şi boli vindecând. O, prea milostivă Stăpână, nu ne lipsi pe noi şi acum de apărarea ta, ci, cu rugăciunile tale, apără şi mântuieşte pe bine credinciosul nostru popor şi pe toată a lui Hristos iubitoare oaste, cu puterea ta o îngrădeşte, ca, lăudându-ne cu tine şi toată nădejdea noastră spre tine având, să nu ne ruşinăm în veci.

Slavă..., Şi acum..., aceeaşi

Antifonul întâi, glasul al 4-lea. Din tinereţile mele multe patimi se luptă cu mine, ci însuți mă sprijineşte, şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu.

Prochimen , glasul al 3-lea: Pomeni-voi numele tău în tot neamul şi neamul.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Toată suflarea...

Sfânta Evanghelie de la Luca

Luca: I, 39 - 49 , 56

39.Şi în acele zile, sculându-se Maria, s-a dus în grabă în ţinutul muntos, într-o cetate a seminţiei lui Iuda.
40.Şi a intrat în casa lui Zaharia şi a salutat pe Elisabeta.
41.Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt,
42.Şi cu glas mare a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43.Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?
44.Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu.
45.Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.
46.Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul.
47.Şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48.Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.
49.Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui.
56.Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; şi s-a înapoiat la casa sa.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă..., glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., iarăşi aceasta

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **stihira**, glasul al 6-lea: Arătarea icoanei tale celei minunate când a sosit, atunci părinţii Athonului, văzând stâlp de foc pe mare, de frică fiind cuprinşi, erau întru nedumerire. Iar Gavriil, ca un al doilea Petru, pe mare umblând, cu lacrimi striga ţie: “O, Preasfântă, vino şi păzeşte moştenirea ta de vrăjmaşi nevătămată!”

Canoanele

Canonul de umilinţă către Preasfânta Stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu pe 12

alcătuire a lui Gherasim monahul,
glasul al 8-lea

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în căruţă, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucii lovind şi despărţind marea. Şi pe Israil fugătorul, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Preacurată, primeşte laudă din buze spurcate precum odinioară Fiul tău, Dumnezeul meu şi Domnul, au primit doi bani ai văduvei, şi-mi dăruieşte dezlegare de greşeli, ca, după datorie, să te măresc pe tine.

Cântare îngerească se cuvine ţie, Maica lui Dumnezeu, căci cu înstrăinare ai născut pe Ziditorul acelora, dar şi de la noi primeşte, Stăpână, aceste cucernice rugăciuni, ca să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit întru neputinţa noastră.

Închegatu-s-au apele, închegatu-s-au şi valurile în mijlocul mării, purtând icoana ta, Maica lui Dumnezeu. Întăreşte şi inima mea ce se clatină pe piatra poruncilor lui Hristos.

Ajutătoare şi acoperitoare ai fost, Fecioară, locaşului Iverului, afundând în mare oştile lui Amira cu corăbiile lui. Îneacă dar în adâncimea milei Fiului tău, toate patimile mele cele sufleteşti şi greşelile mele cele fără de număr.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit cerurile cu pricepere şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Întăreşte inima mea întru nădejde spre tine, Maica lui Dumnezeu, scoate toată mândria şi înălţarea din mintea mea cea întunecată, ca să strig: "Nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru!"

Tu, o, Maica lui Dumnezeu! Pe cei neputincioşi ii încingi cu putere, pe cei flămânzi îi saturi; cercetează şi neputinţa mea, şi mă satură pe mine, cel flămând şi însetat, cu Pâinea vieţii, care, prin pântecele tău cel fecioresc, S-a pogorât din cer pe pământ.

Ridică-mă, Stăpână, de la pământ pe mine, lipsitul, şi din gunoiul păcatului scoală pe sărman; dă-mi rugăciune mie, celui ce mă rog, ca mărindu-te, să laud arătarea ta.

Mintea mea cea neroditoare arat-o aducătoare de roduri, Fecioară prea bună, ceea ce te-ai născut din cea stearpă, că tu, cu arătarea icoanei tale, dai rodurile tuturor bunătăţilor.

Sedealna, glasul al 4-lea: Astăzi a sosit prăznuirea cea luminată a apărătoarei noastre, să salte făptura şi adunările oamenilor să dănţuiască, că ne cheamă pe noi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ca să vedem icoana ei cea de foc purtătoare, care cu razele milei străluceşte pe cei credincioşi. Pentru aceea, bucurându-ne, să strigăm: “Mântuieşte, Doamnă, de foamete, de foc, de sabie şi din nevoi, pe noi, cei care cinstim arătarea icoanei tale!”

Slavă..., Şi acum..., iarăşi aceasta

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: "Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni!”

Acoperit-au cerurile bunătatea ta, Maica lui Dumnezeu, şi tot pământul s-a umplut de lauda ta, pune dar dragostea cea puternică a tăriei tale şi asupra mea, cel deznădăjduit.

Pregătind mergerea icoanei tale celei minunate, adâncul şi-a dat glasul său, săltat-a soarele, şi strălucirea ei ca lumina s-a făcut; tu dar ai ieşit spre mântuirea oamenilor şi ai venit ca să mântuieşti moştenirea ta.

Auzind călugării auzul venirii tale, s-au temut, iar cunoscând lucrurile tale, s-au înspăimântat; tulburându-se dar cândva şi sufletul meu, adu- ţi aminte de milostivirea ta, Stăpână, ca să-ţi strig: “Slavă apărării tale, Maica lui Dumnezeu!”

Tu eşti tăria şi puterea mea, Născătoare de Dumnezeu, întru tine mă voi odihni în ziua scârbei mele şi prin tine mă voi sui din latura nemerniciei la moştenirea cea cerească, şi mă voi bucura de Domnul şi Dumnezeu Mântuitorul meu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul. Ci mă întoarce la lumina poruncilor Tale, îndreptează căile mele, rogu-mă.

Vezi, curată, pe poporul turmei tale, cel ce din noapte mânecă şi stă în preajma icoanei tale celei de Dumnezeu prea slăvite, cerşindu-şi dezlegare de păcate şi îndreptare vieţii, şi împărtăşirea slavei celei dumnezeieşti, deci nu ne lepăda pe noi de la faţa ta, Maica luminii celei neapuse.

Cu tot sufletul şi cugetul cei din turma ta, toţi împreună bucurându-se, întru psalmi şi cântări duhovniceşti, şi cu cântare dumnezeiască cinstesc icoana ta, cerând iertare şi mântuire sufletelor. Iar tu, Stăpână, mireasă dumnezeiască, fiind vindecarea noastră, aceasta dăruieşte nouă.

Biserica ta, Fecioară, ca alt Rai s-a arătat acum având icoana ta. Ca pe lemnul vieţii, pe care toţi cu osârdie, cu bună cucernicie şi cu dragoste sărutându-o, strigăm: "Stăpână, pace dă nouă; Stăpână, câştigă-ne pe noi, că afară de tine altă mângâiere nu ştim."

Agonisindu-te pe tine, Fecioară, râu prea dulce şi izvor îndestulat, mană cerească, îmbelşugare şi dar de-a pururea curgător, cei ce vieţuiesc în locaşul tău cântă naşterea ta.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă, căci către tine am strigat, Dumnezeul mântuirii mele.

Către tine, Stăpână, strig întru scârba inimii mele şi, când mă afund în viforul mării vieţii, către tine alerg ca şi către limanul cel lin, scoate din stricăciune viaţa mea.

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi se sfârşeşte duhul meu, ci tinde, Stăpână, braţul tău cel înalt, şi, ca pe Gavriil, şi pe mine, cel ce alerg la icoana ta, păzeşte-mă nevătămat.

Nu mă lepăda pe mine până în sfârşit de la faţa ta, Maica luminii celei neapuse şi nu mă lăsa ca să mă afund întru adâncul fărădelegilor, ci mă scoate pe mine din tina patimilor ca să scape din stricăciune viaţa mea şi voi jertfi ţie glas de laudă şi de mărturisire.

Purtând locaş al trupului cu totul spurcat, ţie, locaşului celui prea curat al Cuvântului celui veşnic, îndrăznesc în cinstită biserica ta, înaintea sfintei icoanei tale, a-ţi aduce nevrednicele mele rugăciuni. Deci tu, ca o milostivă, curăţeşte-mă cu bună îndurarea ta.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

De a şi fost aruncată în mare icoana ta cea sfântă, Născătoare de Dumnezeu, de văduva cea care nu putea să o apere de vrăjmaşi, dar s-a arătat păzitoare Athonului şi portăriţă locaşului Iverului, îngrozind pe vrăjmaşi şi izbăvind din toate nevoile şi năpastele pe cei ce, în ţara noastră, cu pravoslavie te cinstesc pe tine.

Icos: Văzând icoana Maicii lui Dumnezeu ce se arătase în stâlp de foc, adunarea pustnicilor din locaşul Iverului au strigat: "O, Stăpâne, învredniceşte-ne pe noi să primim icoana Maicii tale spre mângâierea nemerniciei noastre! Iar tu, Gavriile, îndrăzneşte de intră în mare şi primeşte în braţele tale vistieria ce se arată nouă, ca să ne fie nouă păzitoare neadormită, şi tuturor creştinilor acoperământ şi bucurie!"

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Babilon oarecând; pentru aceasta, tinerii în cuptor cu bucuros picior, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: ",Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri."

Greşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, Doamne Iisuse Hristoase. Iar tu, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, ca o bună, cu mijlocirea ta cea caldă, potoleşte focul mâniei Lui celei drepte, ca să cântăm Lui: "Părintele nostru şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat!"

Maica lui Dumnezeu, cu curgerile îndurărilor tale, roureză pe cei ce ard în cuptorul ispitelor şi al necazurilor, ca să se ruşineze vrăjmaşii noştri şi să cunoască toţi că tu una eşti, Stăpână, slăvită în toată lumea.

Pe tine te cântăm, Maica lui Dumnezeu, ceea ce eşti scaun Împăratului slavei, mai cinstită decât Heruvimii, locaş însufleţit, întru care S-a sălăşluit Domnul, tărie cerească, pe care a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Tu eşti veselia celor ce vieţuiesc în pustie şi mângâierea, şi lauda cetăţii împărăteşti, Fecioară Marie, prea lăudată şi prea înălţată în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul muncitorilor haldeilor l-au ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu, iar, văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Izbăvitorului au strigat: "Tineri, bine-L cuvântaţi, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii!”

Pe tine, prea curată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, te cântă puterile îngereşti, te prea înalţă neamul omenesc, te binecuvântează toată făptura, primeşte şi de la mine, nevrednicul, lauda ce se aduce ţie.

Călugării Athonului, cântaţi; Iviria binecuvântează; toată ţara Moldovei prea înalţă pe Stăpâna cea bună, care varsă râuri de minuni de la icoana sa cea făcătoare de minuni.

Lăudăm, binecuvântăm, ne închinăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, cântându-ţi şi prea înălţându-te întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te măresc.

Adâncimea tainei naşterii tale, mintea îngerească o înspăimântezi, Fecioară prea curată; icoana ta pe draci îi goneşte, că, neputând suferi să caute spre puterea ei, fug şi se risipesc. Iar noi, cu dragoste, ne închinăm ei şi o sărutăm, şi pe tine, Născă-toare de Dumnezeu, te mărim.

Veniţi toţi să ne închinăm, să cădem şi să mărim pe Maica lui Dumnezeu care a căutat spre noi, smeriţii, şi umple de bunătăţi pe cei flămânzi, şi cu arătarea minunatei icoanei sale, a pus întru noi semnul milostivirii.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, nădejdea creştinilor, tinde şi neamului nostru milele tale, care au fost cu părinţii noştri; acoperă-ne şi ne păzeşte pe noi de tot răul.

O, întru tot milostivă, ajutătoarea creştinilor, nu poate, după vrednicie, limba omenească şi îngerească să te laude pe tine, ceea ce eşti mai cinstită decât toată făptura şi mai slăvită decât toate cele pământeşti. Ci, o, Stăpână, cu milostivire, primeşte de la noi această rugăciune, ce se aduce ţie şi totdeauna ne mântuieşte pe noi, că spre tine nădejdea ne-am pus.

Luminânda

Pe icoana ta cea întru tot cinstită, primindu-o Gavriil în braţe, a strigat către tine, Stăpână: "O, prea dulce Maică a Împăratului Hristos, fii acoperământ locaşului tău, bucurie tuturor creştinilor şi mijlocitoare a vieţii de veci!" (de trei ori)

La Laude

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O, nespusă bunătate! O, prea slăvită arătare a icoanei Maicii lui Dumnezeu, care străluceşte cu minunile şi luminează cu darul pe cei ce cu credinţă aleargă către ea, pe aceasta şi noi, cu bucurie primindu-o pe curata, dumnezeiasca pruncă, după vrednicie, cu cântări o cinstim şi o fericim.

O, purtarea ta de grijă, pentru noi, Stăpână! Că astăzi, trimiţând nouă minunată icoana ta, cu milostivire, ne dai nouă pe această păzitoare neadormită şi mângâiere nemerniciei noastre. Pentru aceasta, cunoscând cinstite minunile tale, cu cântări pe tine te mărim.

O, prea slăvită minune! Cum icoana ta cea de foc purtătoare, drept pe valurile mării, ca într-o căruţă se poartă, luminând minţile cu razele darului cele strălucitoare, această prăznuire cu cântări de bucurie cinstind-o şi noi, slavă înălţăm Născătoarei de Dumnezeu.

Slavă., Şi acum…

Graiul tău plinindu-l, Maica lui Dumnezeu, prea cuviosul Gavriil, cu picioare neudate a umblat pe apa mării şi, primind sfinţită icoana ta, a adunat ceata, şi au

împreunat prăznuire cu pustnicii Athonului. Deci şi noi, minunindu- ne, strigăm Celui întâi întru toate Pricinuitorului: “Slavă Ţie, Unuia Împărate şi Dumnezeule, care ai săvârşit cele minunate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu!”

Doxologia cea mare, troparul, ecteniile şi otpustul.

La Liturghie

Fericirile din cântarea a 3-a şi a 6-a. Prochimen gl. al 3-lea: Măreşte, suflete al meu... Stih: Că a căutat spre smerenia... Apostolul din Epistola către Evrei (IX, 1-7): Fraţilor, adevărat este că şi Vechiul Testament..., Aliluia, glasul al 8-lea: Ascultă, fiică şi vezi..., Stih: Feţei tale se vor ruga... Evanghelia de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28): În vremea aceea, a intrat Iisus într-un sat... Chinonicul: Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.